

Corona Backup – 1200 km fra Slagelse, 6. - 9. august 2020

Vi var 16 tilmeldte, hvoraf 3 havde kørt som pre-ride, 4 ikke kunne møde til start, og en franskmænd, Yvon, hvis bil var brudt sammen i Odense på vej med start – så han startede 4 timer senere end os andre. Vi var altså 8, der mødtes til start i Slagelse.

Gert giver de sidste instruktioner inden start.

Vejret var flot og vejrudsigten lovede varmt vejr, hvilket i den grad skulle vise sig at holde stik.

På vej fra Slagelse mod Vordingborg. Jan Erik Jensen, Durrin Hynes, Jens Gravesen , Michael Milde og Lars Eliasson.

Jeg havde bestilt billet til færgen fra Spodsbjerg til Tårs kl. 15, men med 25 km/t kunne jeg nå den kl. 14, hvilket ville give mig 1 times mere søvn den første nat – ikke dårligt. Så sammen med de andre deltagere, kørte jeg for at nå 14-færgen. I bakkerne ved Tystrup-Bavelse måtte jeg slippe de forreste og kørte derefter alene mod færgen. Jeg punkterede efter 50 km – det burde ikke kunne lade sig gøre i så godt vejr, men det skulle vise sig ikke at blive den sidste gang... Denne gang var det et stykke glas, der var gået gennem dæk og dækindlæg.

Varmen, der allerede tidligt på dagen var hård ved mig, gjorde det ikke lettere at holde den nødvendige hastighed og vandet sank hurtigt i dunkene. Hertil kom en pæn modvind fra Vordingborg til Maribo – til gengæld hjalp en fin medvind fra Maribo til færgen. Jeg ankom til Maribo lige som mine dunke var tømt og tørsten var begyndt at melde sig. Det er helt tydeligt, at jeg drikker ca. dobbelt så meget som normalt, når vejret er så varmt som her – det er ikke noget, jeg behøver at tænke på, det sker bare helt automatisk. Til gengæld er jeg i højere grad nødt til at huske på at få fyldt flaskerne hver gang, jeg stopper.

Jeg nåede frem til færgen 15 min før afgang og fik min billet ændret til den tidligere afgang uden ekstraudgift – fin service. Alle de andre på nær de to tyskere, der kørte i et roligere tempo, nåede også frem – de fleste før mig.

Vi venter på færgen i Spodsbjerg

En rugbrødsmad og en cola fik genetableret mit energiniveau, så jeg var klar til endnu et stræk.

Klar til at gå i land i Tårs. Fra venstre mod højre: Jan Eruik, Lars, en ukendt, der sneget sig med på billedet, Jens og Durrin.

Fra Tårs til Nyborg med et enkelt is-stop undervejs. Jeg fik en Kæmpe Eskimo, da det nok snart er slut med at nyde en is med det navn. Turen gik ad små, flotte veje, som jeg aldrig har været på før, så det var en fornøjelse. Lidt medvind hjalp, men varmen var hård og turen var bakket. En banan, jeg havde i tasken var blevet til stegt banan, da jeg tog den op – hvis jeg havde haft noget chokolade med, kunne jeg have fået den klassiske 'stegt banan med smeltet chokolade' – nu måtte jeg nøjes med den varme banan.

I Nyborg satte jeg mig ind i kulden på Circle-K og spiste yderligere en rugbrødsmad skyllet ned med ice-tea og en champagnebrus.

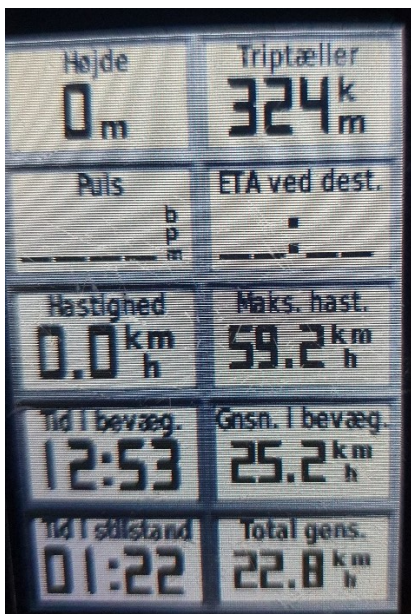
Fra Nyborg over Odense til Bogense, hvor jeg igen fik lidt at spise og drikke.

Ved Odense gik der en sky for solen, hvilket gjorde det ulig meget lettere at cykle selv om luften stadig var varm.

Hvis man absolut vil lave dobbeltrettede cykelstier, så er det sådan her, det skal gøres – godt gået Odense!

Jeg ankom til vandrehjemmet i Fredericia kl. 22:20 efter 324 km, 12 timer 50 min. cykling og 1 time 20 min. pause ud over ca. 1 time og 15 min. ved færgeoverfarten.

Gert havde afleveret min taske på vandrehjemmet, hvor vi havde fået tildelt et mødelokale til vores cykler – fin service. I tasken havde jeg bl.a. noget frysetørret mad, som bare skulle have noget kogende vand hældt over. Nemt og godt, men lidt stærkt krydder til en cykel-sart tunge.

Fine værelser med god plads – jeg havde fået et familie-værelse!

4½ times søvn blev det til inden jeg kom afsted kl. 5:00 på dag 2 - fredag. Hjemmefra havde jeg lavet poser med havregryn, rosiner og tørmælk – en pose pr. dag lige til at hælde i en skål og komme vand over. Dejlig nemt.

Vejret var igen flot, luften frisk og solopgangen spektakulær.

Solopgang på vej mod Kolding.

Efter 50 km sev luften ud af mit fordæk, så jeg igen måtte skifte slange. Jeg kunne ikke finde hullet, men efterfølgende har jeg konstateret, at det var en gammel lapning, der var utæt – jeg vil tro, at det var varmen, der fik lappen til at slippe.

Da jeg kørte ind på Circle-K tanken i Gråsten, kom der en Audax-trøje løbende over gaden for at få min opmærksomhed. Det var Finn Just Christensen, der oprindeligt havde været tilmeldt brevetten, men som var faldet på cyklen og havde brækket armen kort inden. Surt! Men nu havde han og hans bedre halvdel oprettet en kontrol i Gråsten med stempel, kaffe og kage. Sikken et initiativ! Det var meget velkomment og hyggeligt med en lille sludder. Jeg var den første på kontrollen, da jeg var kørt fra vandrehjemmet en times tid før de andre, men de ankom mens jeg sad og mæskede mig i kage.

Det 'store' sønderjyske kagebord i Gråsten. Uhmh!

Varmen gjorde det svært for mig at spise – jeg fik små-kvalme og madlede, men den gode kage gled ned uden problemer og jeg var ubeskeden nok til at tage to gange.

Ruten gik nu ned til Kruså og derfra langs med grænsen til Højer. Ved Kruså tog jeg fejl af ruten og da jeg rettede min fejl, kørte jeg over en græs-rabat ind til cykelstien – og fik min 3. punktering – denne gang et 'slagenbid'. Ved denne lejlighed opdagede jeg, at en af de slanger, jeg havde med, var forkert i størrelsen, så nu havde jeg brugt de slanger, jeg havde med.... Heldigvis blev jeg forskånet for flere punkteringer. Mens jeg skiftede slange, var der en bil, der vendte om og trak op i rabatten ved siden af mig. Damen, der førte bilen, steg ud for at høre om jeg var ok og om jeg kunne klare mig selv – jeg takkede og forsikrede hende om jeg havde styr på det, så hun kørte videre igen. Men sikken en hjælpsomhed!

Mod Tønder var det varmt, fladt og den eneste skygge, der var, kom fra kornet og majsmarkene – og det kunne højst give skygge til mine fødder. Som et særligt corona-tiltag var der mange steder skiltet, at grænseovergangene var lukkede pga. coronaen.

Selv om jeg havde smurt mig grundigt med solcreme om morgenen, var jeg ved at blive temmelig rød. Så jeg tog ind på apoteket i Tønder for at købe en god solcreme med zink i – men det havde de ikke, så jeg endte med at købe 'den bedste, der tager al sol'. Det gør den så ikke....

Jeg var i Højer kl. 14:15. Jan Erik, Jens og Lars sad i skyggen ved super Brugsen og nød en is. Jeg købte en pastasalat – og da jeg også havde fået lyst til is købte jeg en kasse med 8 Filur. Jeg spiste de 4 og delte resten med et par, der kom over i skyggen til mig. Uhh, hvor var det godt. Luften stod næsten stille på P-pladsen og når der kom en lille brise, var det hed luft, den førte med sig. Det gav mig mindelser om da jeg boede i ørkenen, hvor træk ikke var koldt, men hedt.

Fra Højer gik det mod nord – nu burde jeg have medvind, men vinden var drejet om i nord-vest, så jeg havde stadig modvind. I det mindste kølede det lidt. Gert havde syntes at vi skulle have en oplevelse, da han lagde ruten, så der var indlagt et par km grusvej – 'god, fast grusvej' som han skrev. Jeg ved ikke hvad Gert mener er løst grus – kviksand? - men den faste grusvej bestod af 10-15 cm. løse sten og sand, som mit forhjul øjeblikkeligt sank ned i og skred ud. Det blev til 2 km gåtur.

Retfærdigvis skal det siges, at grusvejen måske har været god og fast, da Gert prøvecyklede ruten, men de seneste ugers hede bølge havde fået selv den mindste fugtighed til at fordampe fra vejen og havde efterladt gruset helt uden nogen sammenhængskraft.

I Ribe var vejene gravet op, så man skiftevis skulle køre på grus og brosten. Det gjorde, at jeg ikke fik lyst til at køre ind til centrum, men hold mig til ruten, der gik igennem yderkanten af byen. Fra Ribe drejede vinden igen – denne gang over i syd-øst, så jeg igen havde modvind.

I Fole fandt jeg byskiltet og noterede farven på de strips, der var sat rundt om standeren. Kirkegården var leveringsdygtig i vand, og jeg sad og slappede lidt af i skyggen inden jeg begav mig afsted igen.

I Vorbasse besøgte jeg krigshavnen og tog et billede som dokumentation på at jeg havde været der inden jeg købte en tallerken fuld af pasta carbonara på den lokale italienske. Uh, hvor var det godt, selv om jeg slet ikke kunne spise den fulde portion. Efter jeg havde undskyldt, at jeg ikke kunne spise op og forsikret den venlige værtinde om at maden smagte fantastisk, cyklede jeg videre.

Jeg var godt træt nu og havde siden frokost siddet mere og mere skævt på cyklen. Det er en 'lidelse' jeg før har haft, men ikke har mærket noget til de seneste 4-5 år. Ud over at det er mærkeligt ikke at sidde lige på cyklen, men hælde til den ene side, bevirker det, at det er sværere at holde balancen og retningen på cyklen – især når det bliver mørkt og man ikke kan korrigere visuelt.

Jeg var tilbage i Fredericia, hvor jeg tog et 'kontrol-foto' ved McDonalds kl. 23:15. Jeg overvejede at springe aftensmaden på vandrehjemmet over, da jeg stadig var mæt efter pastaen, men besluttede mig alligevel for at varme en portion mad. Jeg spiste dog kun en enkelt mundfuld inden jeg smed resten ud - det var alt for krydret og nærmest uspiseligt.

3½ times søvn blev det til inden jeg efter morgenmaden kørte afsted kl. 5:00 – ud på 3. dagens rute. Ruten gik mod nordvest til Ringkøbing. Jeg sad stadig skævt på cyklen, men det hjalp når jeg tog en hånd bag nakken og trak lidt imod – men det er en anstrengende måde at sidde på i længden. Det var stadig varmt – 28 gr. – men der var lidt dis for solen, så den brændte ikke helt så slemt som de to forgående dage. Jeg var lidt svimmel fra morgenstunden, så jeg burde nok have sovet lidt længere – men det er svært at vide på forhånd.

I Ringkøbing fik jeg en parisertoast skyllet ned med en cola. Utroligt så langt man kan cykle på så lidt....

I Ørnhøj, der var fuldstændigt mennesketom i varmen, noterede jeg igen farven på nogle strips som bevis på at jeg havde været forbi.

I Struer mødte jeg gruppen foran mig på vej ud, da jeg kom ind og jeg blev dirigeret ned mod Brugsen nede i byen. Jeg havde igen fået svært ved at spise, så jeg købte en chokolademuffin – eller rettere, jeg købte 4, da de ikke havde mindre pakninger. Kunne kun spise den ene, så de andre 3 røg ud – sikke madspild.

På vej hjem mod vandrehjemmet stoppede jeg ved McD i Struer, hvor en burger blev skyllet ned med cola. Det var forfriskende at sidde inde i kulden, men til sidst måtte jeg ud i varmen igen.

Jeg skulle nu direkte tilbage til Fredericia, hvilket indbefattede 5 km med grus på Hærvejen lidt inden Jelling. Jeg havde ringet til Gert og klaget min nød, så han anviste mig en rute, så jeg kunne komme uden Hærvejen. Det viste sig at det ikke var nogen synderlig omvej og at jeg kunne køre på cykelsti hele vejen på nær 1 eller 2 km inden Tørring. Jeg var træt og sad skævt på cyklen, men i Jelling ville jeg alligevel have et billede af Jellingstenene. Jeg havde tænkt mig at det skulle være et billede af min cykel lænet mod den beskyttende montre inde på kirkegården, men der gik folk rundt inde på kirkegården i den varme tusmørke-aften, så jeg kunne ikke få mig selv til at tage cyklen med ind på kirkegården og på den måde 'bryde' gravfreden.

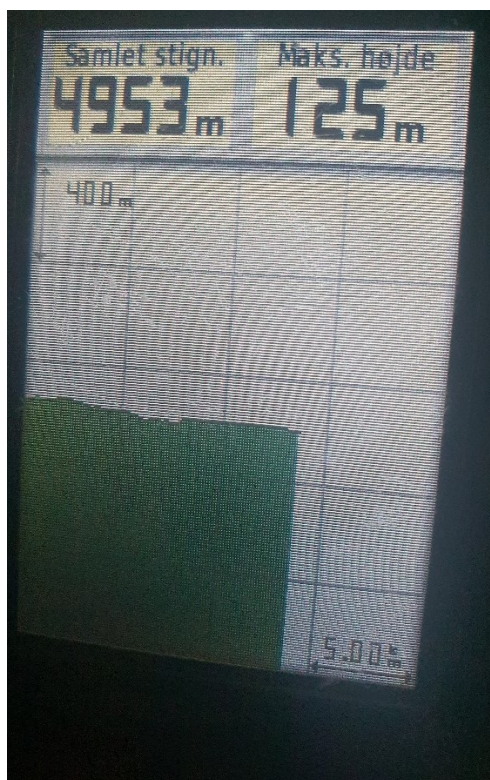
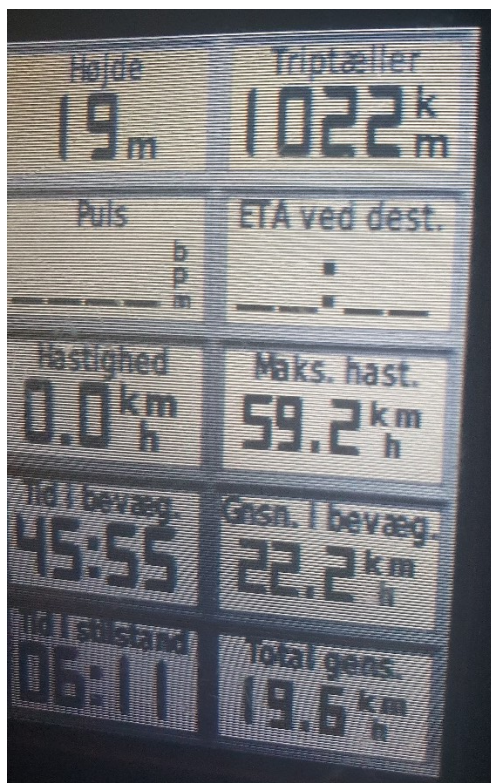

Danmarks dåbsattest – og et af de første dokumenterede pralerier i dansk historie.

Mine flasker var tomme og jeg kunne ikke finde vandhanen på kirkegården, så jeg spurgte en lille familie om hvor der var en vandpost. De viste mig venligt på vej, men jeg er sikker på at de har undret sig over hvorfor en tydeligt beruset cyklist, der ragede usikkert omkring på kirkegården, ville have vand i stedet for øl. Jeg har sikkert været genstand for foragede samtaler i dagene derefter...

Der var nu 38 km tilbage – det ville kunne gøres på ca. 1½ time på en normal dag, men nu var det mørkt, jeg var træt, jeg sad skævt på cyklen og der er en del bakker på den egn.

Som nævnt er det svært at holde balancen og retningen når man sidder skævt på cyklen – især når det er mørkt og hvis vejen ikke er veldefineret, men er kantet af bevoksning, der breder sig ud over vejen. Når der kom biler imod mig var jeg nødt til at stoppe op, da bilernes lygter gjorde det helt umuligt, at holde en fast kurs – og der var en del bakker, som jeg var nødt til at trække op ad, da jeg ikke kunne holde balancen. Føj for en tur! 3 timer tog det mig at tilbagelægge de 38 km – så jeg var tilbage på vandrehjemmet kl. 00:30. Jeg sprang aftensmaden over og gik direkte i seng efter et bad.

Jeg satsede på at sove 8 timer for at komme ovenpå igen, men efter 6 timers søvn vågnede jeg og kunne ikke sove mere – og så kunne jeg lige så godt stå op og komme afsted. Efter en hurtig morgenmad bestående af de sædvanlige havregryn, drog jeg afsted mod Aarhus kl. 6:50.

Hjemmefra havde jeg optimistisk reserveret plads til kl. 11:15 – en færge der naturligvis var helt umulig at nå. Så undervejs mod Aarhus stoppede jeg og ændrede min reservation til kl. 13:30 – den burde der ikke være nogen problemer i at nå. Jeg nåede rigtigt nok frem til færgelejet kl. 12:30 efter at have fjollet lidt rundt i havneområdet – det er ikke specielt godt skiltet, hvordan man cykler gennem byen til havnen. Der var stegende hedt på havnen og ikke noget sted at opholde sig for cyklister, så jeg endte med at sætte mig i skyggen under en af ramperne til bilerne – her lukkede jeg øjnene og blundede i en halv timers tid.

Da færgen lagde til og jeg stillede mig op i køen til færgen, var der pludselig en cyklist, der henvendte sig til mig – jeg havde ikke forventet at se andre deltagere, så det tog mig lige lidt inden det gik op for mig, at det var franske Yvon, der havde indhentet mig. Vi fulgtes ombord, hvor vi fik en burger og noget at drikke. Jeg fik vist også blundet lidt.

Vi fulgtes fra færgen og resten af vejen. Yvon deltog også i SBS 2017, så han kunne genkende turen ned gennem Sjællands Odde. I Høve var jeg nødt til at stå af og trække op ad den lange bakke, da jeg ikke kunne holde balancen ved lav fart. Fra Høve gik det i god fart til Havnsø, hvor vi planlagde en stor is ved Havnegrillen. Vi ombestemte os, da vi så køen, der snoede sig rundt om bygningen og langt op ad vejen. I stedet gik vi ind i grillen, hvor ejerparret hilste hjerteligt på os, da de så op fra deres travle arbejde med at betjene alle de sultne gæster. De fremskaffede hurtigt et stempel, fyldte vores dunke og tog mod betaling for et par pind-is, der måtte gøre det ud for energi til det sidste stræk på 62 km. De er altid fabelagtigt søde på Havnegrillen.

Nu gik det i god fart mod Slagelse. På det flotte stykke strandeng, hvor der ikke plejer at være mere end en enkelt eller to biler, kørte bilerne i kø – man kan tydeligt mærke corona-effekten på folks ferieplaner.

Yvon nyder udsigten ud over Vesterlyng.

På Sjælland blev der høstet, sådan som der blev det overalt på turen

Kl. 20:55 søndag aften var vi i mål i Slagelse, hvor Gert som sædvanligt trakterede med hjemmebagte boller, kaffe, te og en hyggelig snak.

Alt i alt en god tur, men præget af varmen, mine problemer med at spise og at jeg sad skævt på cyklen. Der gik 3 dage før jeg igen gik opret og yderlige et par dage inden jeg ikke var svimmel mere.

Hvorfor hed breveten 'Corona Backup? Måske fordi Gert oprindeligt havde planlagt en rute til Sverige, men havde været nødt til at lave en backup-plan pga. af de lukkede grænser? Eller måske fordi at de randonneurer, der ikke blev smittet med coronaen, skulle have mulighed for at lade deres brevet-virus folde sig fuldt ud?